

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i
Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Eric Forcada (Cata-
lunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
quès (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Àlvar Valls
(Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jau-
me Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafà Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

La comissió acadèmica del Ministeri d'Educació va aprovar el passat dijous 27 de novembre d'incloure l'assignatura de valencià a les escoles oficials d'idiomes de tot l'estat al costat de l'espanyol, el basc el galleg i el català. Aquesta decisió, per ser aplicada, haurà de ser ratificada posteriorment pel Govern mitjançant un decret llei. Un bon grapat d'entitats cíviques han arremès contra una mesura que contribueix a consolidar, *de facto*, el secessionisme lingüístic. El PP, ben al contrari, ha eixit en tromba en defensa d'aquesta decisió, tant els representants del seu sector més cavernícola, com el president de la Diputació de València, com els qui en teoria són estendards dels nous vents que bufen al PP, com el *superconseller* Esteban González Pons, qui ha dit també autèntiques bestieses. Una demostració ben palpable que en el PP han canviat les coses molt menys del que ens han volgut vendre. Aquesta mesura, tan aferrissadament defensada per González Pons, tindrà una conseqüència molt més evident sobre la llengua (negativa) que el decàleg pel valencià, que, de moment, no ha tingut cap traducció pràctica. El tàndem Camps – González Pons hauria d'explicar com vol defensar la llengua amb què tant s'omple la boca si promou mesures secessionistes que la condueixen a un atzucac.

Malgrat l'ingenu optimisme amb què molts dels qui estimen la nostra llengua van rebre les fanfàrries lingüístiques del Govern de Camps, amb aquesta mesura s'ha demostrat que el PP no té cap intenció de deixar de desgastar la llengua amb finalitats polítiques, i més ara que la tradicional bel·ligerància lingüística de la dreta valenciana ve com anell al dit a la violenta ofensiva ultraespanyolista del PP a tot l'estat.

El PP ha argumentat que ningú no es pot oposar a diferenciar els estudis de català i de valencià si aquest darrer és el nom que rep la llengua a l'Estatut d'Autonomia valenciana i si hi ha constituïda una Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL). D'aquesta manera, el PP comença a fer la utilització més bastarda possible d'aquesta institució, i per aquesta raó els seus responsables es posen tan nerviosos quan l'AVL constitueix una comissió per tractar sobre el nom científic de la llengua, no fóra que arribaren a una conclusió que els poguera llevar arguments per seguir minoritzant la llengua.

Comencen a albirar-se ja quines són les idees lingüístiques dels David Serra, dels González Pons, i de tot el nucli dur ideològic del *nou* PP, que presumen de pertànyer a una galàxia política molt llunyana del folclorisme tronat de personatges com Fernando Giner, cada vegada més inofensius i amb menys ascendència social. La sibil·lina estratègia del *nou* PP és molt més perillosa i eficaç.

Després d'aquesta decisió, s'hauria de decretar el final del període de gràcia que molts cercles progressistes d'opinió valencians havien concedit al nou nucli dominant dins del PP. S'hauria d'explicar, per exemple, que el principal suport de Camps, Rita Barberà, presideix la institució que més ha menyspreat el valencià, o que Carlos Fabra tampoc no es distingeix per la seua defensa de la llengua, o que el Govern Camps no ha pres ni una sola mesura que afavoresca l'ús real del valencià.

Als nostres lectors

Des que el 16 de novembre els resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya van dibuixar un mapa polític més divers, amb una clara davallada de les forces polítiques majoritàries, CiU i PSC, i un augment de la resta de formacions, en especial d'ERC, les negociacions per a constituir una majoria de govern han esdevingut pràcticament una mena de serial televisiu. Algunes veus s'han aixecat contra aquest allargament del període de negociacions. El fet és, però, que feia molt de temps que la política parlamentària a Catalunya no era el centre de les converses al carrer.

En aquest número no elucubrem sobre quina pot ser la fórmula final del nou Govern català. Però sí que fem un recull d'un procés de negociacions que, sigui quin sigui el resultat final, determinarà el futur polític immediat de Catalunya.

Poca broma.

Oriol Cortacans i Enric Rimbau, redactors

MESURES SECESSIONISTES